

16. september 2026

EM 2026/257

RETTELSESBLAD

Erstatter forespørgselsdebat afleveret den 14. august 2026 (Der er foretaget en rettelse i forbindelse med den grønlandske titel på forslaget.)

Jeg fremsætter hermed følgende forslag til forespørgselsdebat i henhold til § 36 i forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan bevare og styrke traditionelle fangstformer med kajak og hundeslæde inden for rammerne af en bæredygtig forvaltning.

(Medlem af Inatsisartut Pipaluk Olsen, Demokraatit)

Fangst med kajak og hundeslæde er en vigtig del af vores kulturarv.

Det er ikke alene gamle fangstmetoder. Det er levende traditioner, som gennem generationer har været knyttet til vores identitet, vores naturforståelse og vores måde at leve med landet og havet på. Kajakken og hundeslæden fortæller en historie om dygtighed, tålmodighed, respekt for naturen og viden, der er blevet overleveret fra generation til generation.

Demokraatit mener, at vi som samfund har en forpligtelse til at behandle disse traditioner med respekt.

I dag er fangst med kajak og hundeslæde under forandring. Færre anvender disse metoder i praksis, og mange steder er der risiko for, at viden, teknikker og traditioner gradvist forsvinder. Det bør bekymre os. Ikke fordi vi skal romantisere fortiden, men fordi vores kulturarv kun overlever, hvis den fortsat har plads i det levende samfund.

Samtidig er det naturligt afdøende, at forvaltningen af de levende ressourcer sker ansvarligt. Hensynet til bestandene, den biologiske rådgivning og fremtidige generationers muligheder skal tages alvorligt. Der må ikke være tvivl om, at bæredygtighed skal være en grundlæggende forudsætning for enhver fangst. Men netop derfor er det relevant at drøfte, om vi i dag har fundet den rette balance.

Fangst med kajak og hundeslæde har ofte et begrænset omfang og en stærk kulturel betydning. Det er derfor rimeligt at spørge, om disse fangstformer kan understøttes bedre uden at tilsidesætte hensynet til bæredygtig forvaltning. Det kan for eksempel handle om, hvordan fangst med kajak og hundeslæde defineres i regler og administration. Det kan handle om registrering, kvoter, tilladelser, geografiske områder og fangstperioder. Og det kan handle om, hvorvidt der juridisk og administrativt er mulighed for særlige ordninger, som tager højde for traditionelle fangstformers særlige karakter.

Demokraatit mener også, at fangernes lokale viden bør inddrages mere tydeligt i forvaltningen. De

mennesker, der færdes på isen, havet og i landskabet, bærer på erfaringer, som ikke kan læses ud af tal alene. Den viden skal ikke stå i modsætning til biologisk rådgivning, men kan være et vigtigt supplement til en mere helhedsorienteret og lokalt forankret forvaltning.

Spørgsmålet er derfor ikke, om vi skal vælge mellem tradition og bæredygtighed. Spørgsmålet er, hvordan vi kan sikre begge dele. Vi skal bevare respekten for naturen. Vi skal sikre ansvarlig forvaltning. Men vi skal også værne om de fangstformer, der har været med til at forme os som folk.

Jeg ønsker derfor, at Inatsisartut og Naalakkersuisut forholder sig til følgende spørgsmål:

- Hvordan kan vi bedst sikre, at fangst med kajak og hundeslæde fortsat kan være en levende del af vores kultur og ikke kun noget, vi mindes som historie?
- Er der inden for gældende eller fremtidige regler mulighed for særlige ordninger, kvoter eller administrative løsninger, der tager hensyn til traditionelle fangstformers begrænsede omfang og kulturelle betydning?
- Hvordan kan lokal viden fra fangere, der anvender kajak og hundeslæde, inddrages bedre i forvaltningen af de levende ressourcer?
- Hvordan finder vi den rette balance mellem biologisk rådgivning, bæredygtig forvaltning og hensynet til bevarelse af vores traditionelle fangstmetoder?

Det her er et emne, der bør behandles med respekt. Det handler om naturen, om kulturarven og om de mennesker, der stadig bærer traditionerne videre i praksis.

Demokraatit mener, at vi skal turde tage en åben og saglig debat om, hvordan vi bedst bevarer fangst med kajak og hundeslæde som levende traditioner. Ikke ved at svække den bæredygtige forvaltning, men ved at undersøge, om reglerne kan indrettes klogere og mere respektfuldt.

Jeg ser frem til at høre, hvad de øvrige partier og Naalakkersuisut mener om dette vigtige emne, og jeg håber på en god debat om, hvordan vi sammen kan værne om både vores natur og vores levende fangsttraditioner.